

Downloaded via the EU tax law app / web

62015CJ0269

TIESAS SPRIEDUMS (desmit? pal?ta)

2016. gada 26. oktobr? (*1)

“L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu — Soci?lais nodrošin?jums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 4. pants — Materi?l? piem?rošanas joma — Ietur?jumi no vecuma pensij?m, k? ar? no vis?m papildu piemaks?m — 13. pants — Piem?rojamo ties?bu aktu noteikšana — Dz?vesvieta cit? dal?bvalst?”

Lieta C?269/15

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko Hof van Cassatie (Kas?cijas tiesa, Be??ija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2015. gada 18. maij? un kas Ties?re?istr?ts 2015. gada 8. j?nij?, tiesved?b?

Rijksdienst voor Pensioenen

pret

Willem Hoogstad ,

pedaloties

Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering .

TIESA (desmit? pal?ta)

š?d? sast?v?: E. Borgs Bartets [A. Borg Barthet], kas pilda pal?tas priekšs?d?t?ja pien?kumus, tiesneši E. Levits un F. Biltšens [F. Biltgen] (referents),

?ener?ladvok?te E. Šarpstone [E. Sharpston],

sekret?rs A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

?emot v?r? rakstveida procesu,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

—

Be??ijas vald?bas v?rd? – M. Jacobs un L. Van den Broeck, p?rst?ves, kur?m pal?dz N. Bonbled un A. Percy, advokatē,

—

Eiropas Komisijas v?rd? – G. Wils un D. Martin, p?rst?vji,

?emot v?r? l?mumu, kas pie?emts p?c ?ener?ladvok?tes uzklauššanas, izskat?t lietu bez ?ener?ladvok?ta secin?jumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālās nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, 1. lpp.), kura grozīta ar Padomes 1998. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1606/98 (OV 1998, L 209, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1408/71”), 13. pantu.

2

Šis līgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp Rijksdienst voor Pensioenen (Valsts pensiju birojs; turpmāk tekstā – “VPB”) un Willem Hoogstad par ieturējumiem no papildpensijas kapitāla, kas viņam izmaksāts 2008. gada februārī.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3

Regulas Nr. 1408/71 1. pants ir noteikts:

“[.]

j)

“tiesību akti” attiecībā uz katru dalībvalsti nozīmē likumus un citus normatīvos aktus, kā arī visus pārējos pastāvīgos vai turpmāk ieviešanas pasākumus, kas attiecas uz tām sociālās nodrošinājuma jomām un sistēmām, ko aptver 4. panta 1. un 2. punkts, vai tiem pašajiem uzdevumiem nebalstītajiem pabalstiem, ko aptver 4. panta 2.a punkts.

Šajā terminā neietilpst esošas vai turpmākās darba devēju un darba ņēmēju vienošanās, neatkarīgi no tās, vai par tām ir vai nav līgumiskas kompetentās iestādes, padarot tās obligātas vai paplašinot to apjomu. Tomēr, ciktāl šādi noteikumi:

i)

palīdz īstenot kādu apdrošināšanas prasību saskaņā ar iepriekšējā apakšpunktā minētajiem likumiem un citiem normatīvajiem aktiem

vai

ii)

izveido sistēmu, ko administrē pati institūcija, kura administrē iepriekšējā apakšpunktā minēto likumu un citu normatīvo aktu veidotās sistēmas,

tad šā terminā ierobežojumu var jebkurā laikā atcelt ar attiecīgās dalībvalsts deklarāciju, kurā uzskaita tās šāda veida sistēmas, uz kurām attiecas šā regula. Par šādu deklarāciju paziņo un to

public? saska?? ar 97. pantu.

[..]”

4

Regulas Nr. 1408/71 4. panta 1. punkts ir noteikts:

“Š? regula attiecas uz visiem ties?bu aktiem, kuri skar š?das soci?l? nodrošin?juma jomas:

a)

slim?bas un maternit?tes pabalsti;

b)

invalidit?tes pabalsti, to skait? pabalsti, kuru uzdevums ir saglab?t vai uzlabot peln?tsp?ju;

c)

vecuma pabalsti;

d)

pabalsti apg?dnieka zaud?juma gad?jum?;

e)

pabalsti attiec?b? uz nelaimes gad?jumiem darb? un arodslim?b?m;

f)

apbed?šanas pabalsti;

g)

bezdarbnieka pabalsti;

h)

?imenes pabalsti”.

5

Min?t?s regulas 13. pants ir formul?ts š?di:

“1. Iev?rojot 14.c un 14.f pantu, uz person?m, kam piem?ro šo regulu, attiecas tikai vienas dal?bvalsts ties?bu akti. Min?tos ties?bu aktus nosaka saska?? ar šo sada?u.

2. Iev?rojot 14. l?dz 17. pantu:

[..]

f)

t?da persona, uz kuru vairs neattiecas k?das dal?bvalsts ties?bu akti, ja [vi?ai] nek??st

piemērojami citas dalībvalsts tiesību akti saskaņā ar kļūdu no iepriekšējos apakšpunktos izklāstītajiem noteikumiem vai saskaņā ar kļūdu no izņēmumiem vai pašajiem noteikumiem, kas izklāstīti 14. līdz 17. pantā, ir pakļauta tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tirdzīvo, saskaņā vienīgi ar šo tiesību aktu noteikumiem.”

6

Šīs pašas regulas 33. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Institūcijai, kas ir atbildīga par pensijas maksāšanu un pieder pie dalībvalsts, kuras tiesību akti paredz atskaitījumu no pensijas attiecībā uz iemaksām slimības un maternitātes gadījumam, ir tiesības veikt šādu atskaitījumu no šīs institūcijas izmaksājamām pensijām, ko aprēķina saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem, tādā apmērā, kādā pabalstu izmaksas saskaņā ar 27., 28., 28.a, 29., 31. un 32. pantu ir jāsedz minētās dalībvalsts institūcijai.”

Beļģijas tiesības

7

1994. gada 14. jūlijawet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (1994. gada 14. jūlija Saskaņotais likums par veselības obligāto apdrošināšanu un atlīdzībām, 1994. gada 27. augustaBelgisch Staatsblad, 21524. lpp.; turpmāk tekstā – “1994. gada 14. jūlija saskaņotais likums”), redakcijā, kas piemērojama faktiem pamatlietai, 191. panta pirmās daļas 7. punkts ir noteikts, ka:

“[Ieturētājam 3,55 % apmērā] veic no vecuma, izdienas vai pārdzīvojušā laulātā pensijas vai jebkāda cita pielīdzināma maksājuma, kā arī no jebkādas papildu piemaksas šādai pensijai – pat ja pensijas tiesības vēl nav iegūtas –, kura izriet no likumos, normatīvos vai administratīvos aktos, darba līgumos, uzņēmumu reglamentos, nozaru vai kolektīvos nolīgumos paredzētā. Šo ieturētājam veic arī no pensijai pielīdzināma vai to papildinoša maksājuma, kas pašnodarbinātajam tiek piešķirts saskaņā ar uzņēmuma noslīgtu koplīgumu vai individuālu apņemšanos izmaksēt pensiju.”

8

1980. gada 15. septembrakoninklijk besluit tot uitvoering van artikel 191, eerste lid, 7°, van de wet betreffende de de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (Karaliskais dekrēts par 1994. gada 14. jūlija Saskaņotā likuma par veselības obligāto apdrošināšanu un atlīdzībām 191. panta pirmās daļas 7. punkta īstenošanu; 1980. gada 23. septembraBelgisch Staatsblad, 10869. lpp.), redakcijā, kas piemērojama faktiem pamatlietai, 3.a pants ir noteikts:

“2. panta 1. punkts paredzēto mēneša summu ieturētājam veic vēlākais tās kalendārā gada beigās, kurā ir izmaksāta pensija un papildu piemaksas. Katrā ziņā maksājumi, kas piešķirti personām, kuras vēl nav pensionējušās, ir veicami arī par vēlākajiem gadiem līdz šo maksājumu saņēmēju parastajam pensijas vecumam. Iespējamo atlikumu atmaksā tikai tad, ja [VPB] ir konstatējis, ka uzkrātā bruto pensijas un piemaksu summa ir zemāka par minimālo.”

9

Atbilstoši 1994. gada 30. martawet houdende sociale bepalingen (1994. gada 30. marta Likums par sociālajiem nosacījumiem, 1994. gada 31. marta Belgisch Staatsblad, 8866. lpp.; turpmāk tekst – “1994. gada 30. marta likums”), redakcijā, kas piemērojama faktiem pamatlietā, 68. panta 1. punktam:

[..]

c)

“papildu piemaksa” ir jebkāds maksājums, kura mērķis ir papildināt a) vai b) punktā minēto pensiju – pat ja tā vēl nav iegūta –, kas pienākas atbilstoši likumos, normatīvos vai administratīvos aktos, darba līgumos, uzņēmumu reglamentos, nozaru vai kolektīvos nolīgumos paredzētajam, neatkarīgi no tā, vai tas ir periodisks maksājums vai kapitāla veidā piešķirta piemaksa.

Par piemaksām c) punkta izpratnē tiek uzskatītas arī:

a) punkta 1. apakšpunktā definētās pensijas kapitāla veidā;

jebkādas piemaksas personai, neatkarīgi no tās statusa, izpildot individuālu apņemšanos izmaksēt pensiju [..].”

10

Atbilstoši 1994. gada 30. marta Likuma 68. panta 5. punkta otrajai un piektajai daļai:

“Beņģijas maksājumu aģentūras, kas pēc 1996. gada 31. decembra veic piemaksas kapitāla formā, kuras pārsniedz EUR 2478,94, veicot šo izmaksu, pēc savas ierosmes veic ieturējumu 2 % apmērā no šā kapitāla bruto summas.

[..]

Ja pirmajā likumā paredzētās pensijas galīgajam maksājuma, kurš seko kapitāla izmaksai, veicamā ieturējuma apmērs atbilstoši 2. punktam izrādās mazāks par kapitālam piemērotā ieturējuma procentuālo apmēru, [VPB] atmaksā saņēmējam summu, kas atbilst starpībai starp ieturējumu no kapitāla un summu, kas iegūta, reizinot šo kapitālu ar atbilstoši 2. punktam veicamā ieturējuma procentuālo apmēru. Ja atmaksā notiek vairāki nekā sešus mēnešus pēc pirmā likumā paredzētās pensijas galīgās summas maksājuma, [VPB] ir pienākums saņēmējam izmaksāt nokavējuma procentus par atmaksājamo summu. Šos nokavējuma procentus, kuru likme ir 4,75 % gadā, sāk skaitīt pirmajā dienā pēc šā sešu mēnešu termiņa beigām. Karalis var šo nokavējuma procentu likmi pielāgot.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

11

W. Hoogstad, Nīderlandes pilsonis, laika posmā no 1996. gada 1. novembra līdz 2004. gada 31. decembrim strādāja pie darba devēja Beņģijas, kurš viņa labā veica iemaksas divās papildpensijās shēmās. Pēc profesionālās karjeras noslēgšanas W. Hoogstad 2007. gadā pārcēlās uz Ķīnu kopā ar savu dzīvesbiedri, kas ir šīs dalībvalsts pilsonē.

12

Kad 2008. gada februārī W. Hoogstad sasniedza 60 gadu vecumu, viņam tika izmaksāti abi papildpensiju kapitāli.

13

Beļģijā šiem abiem kapitāliem piemēroja ieturējumu. Pirmais ieturējums 3,55 % apmērā tika veikts saskaņā ar 1994. gada 14. jūlija saskaņotā likuma 191. panta pirmās daļas 7. punktu, to ieskaitot Rijksinstituut voor ziekte en invaliditeitsverzekering (Valsts veselības un invaliditātes apdrošināšanas iestāde) budžetā, kurai šīs summas ir jāsadalā veselības apdrošināšanas shēmās pabalstus izmaksājot iestādēm starpā. Otrs ieturējums 2 % apmērā tika ieskaitīts VPB budžetā, kā tas paredzēts 1994. gada 30. marta Likuma 68. pantā, lai nodrošinātu solidaritāti dažādu pensionāto personu kategoriju starpā (solidaritātes maksājums) un pēc tam īstenotu selektīvus pielikojumus attiecībā uz viszemākajām pensijām.

14

Ar 2009. gada 31. decembra iesniegto dokumentu par lietas ierosināšanu W. Hoogstad lūdza atmaksāt šādi ieturētās summas, norādot, ka viņam minēto kapitālu izmaksas brīdī nebija piemērojami Beļģijas sociālā nodrošinājuma tiesību akti.

15

Ar arbeidsrechtbank Brussel (Briseles Darba lietu tiesa, Beļģijā) 2011. gada 28. oktobra spriedumu Valsts veselības un invaliditātes apdrošināšanas iestādei un VPB tika piespriests ieturētās summas atmaksāt. Pēc tam, kad arbeidshof Brussel (Briseles Darba lietu apelācijas tiesa, Beļģijā) noraidīja VPB iesniegto apelācijas sūdzību, tas iesniedza kasācijas sūdzību.

16

VPB norāda, ka W. Hoogstad papildpensijas kapitālu izmaksā tika veikta saskaņā ar shēmām, kuras nav uzskatāmas par "tiesību aktiem" Regulas Nr. 1408/71 1. panta j) punkta pirmās daļas izpratnē, un ka šie kapitāli tādēļ neietilpst šīs regulas materiālajā piemērošanas jomā. Līdz ar to ieturējumi no papildpensijām neesot pretrunā šīs regulas 13. panta 1. punktam.

17

Šādos apstākļos Hof van Cassatie (Kasācijas tiesa, Beļģijā) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

“Vai Regulas Nr. 1408/71 13. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tam ir pretrunā tādus iemaksu kā 1994. gada 14. jūlija Saskaņotā likuma 191. panta pirmās daļas 7. punktā paredzētais ieturējums un atbilstoši 1994. gada 30. marta Likuma par sociālajiem nosacījumiem 68. pantam maksājumu solidaritātes iemaksas iekasāšana no Beļģijas papildu pensiju apdrošināšanas shēmā veiktiem maksājumiem, kuras nav tiesību akti šīs regulas 1. panta j) punkta pirmās daļas nozīmē, ciktāl minētie pensijas maksājumi ir jāizmaksā Beļģijā nedzīvojošai personai, kurai atbilstoši šīs pašas regulas 13. panta 2. punkta f) apakšpunktam ir piemērojama tās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma jomas tiesību akti, kurā tās dzīvo?”

Par prejudiciālo jautājumu

Par pieņemšanu

18

Beļģijas valdība vispirms norāda, ka līgums sniegt prejudiciālu nolikumu nav pieņemams, jo iesniedzējtiesa ir balstījusies uz kādādu pieņēmumu, ka ieturējumi no Beļģijas papildpensiju shēmu maksājumiem ir galīgi un nav atmaksājami. Tā kā sēkotnāji ieturētās summas ir tikušas pilnībā atmaksātas, līgumam interpretācijai vairs neesot nekādas lietderības pamatlietas strīda atrisināšanai.

19

Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tikai valsts tiesa, kas izskata strīdu un uzņemas atbildību par tīlko tiesas nolikumu, var, izvērtējot katras konkrētās lietas apstākļus, noteikt gan prejudiciālo nolikuma nepieciešamību sprieduma pieņemšanas vajadzībām, gan Tiesai uzdoto jautājumu nozīmību. Tādēļ, ja uzdotie jautājumi attiecas uz Savienības tiesību interpretāciju, Tiesai principā ir jālemj (it īpaši skat. spriedumus, 2000. gada 15. jūnijs, Seherer, C-302/98, EU:C:2000:322, 20. punkts, kā arī 2012. gada 25. oktobris, Folien Fischer un Fofitec, C-133/11, EU:C:2012:664, 25. punkts).

20

Atteikties lemt par valsts tiesas uzdoto prejudiciālo jautājumu var tikai tad, ja ir acīmredzams, ka Savienības tiesību interpretācijai, ko līgumi valsts tiesa, nav nekāda sakara ar pamatlietas apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēmai ir hipotētisks raksturs vai arī ja Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesību apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (it īpaši skat. spriedumus, 2010. gada 22. jūnijs, Melki un Abdeli, C-188/10 un C-189/10, EU:C:2010:363, 27. punkts, kā arī 2012. gada 28. februāris, Inter-Environnement Wallonie un Terre wallonne, C-41/11, EU:C:2012:103, 35. punkts).

21

Konkrētajā gadījumā tas tā nav, jo iesniedzējtiesa ir skaidri norādījusi iemeslus, kuru dēļ tā uzdeva prejudiciālo jautājumu, un atbilde uz to tai ir vajadzīga, lai izspriestu tajā iztiesājamo lietu.

22

Tādējādi līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir uzskatāms par pieņemamu.

Par lietas būtību

23

Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 1408/71 13. panta 1. punkts ir interpretējams tādejādi, ka tam pretrunā ir tās valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, atbilstoši kuram ir jāveic sociālo maksājumu ieturējums no izmaksājamo papildpensijām, kaut arī šīs papildpensijas saņēmējs nedzīvo šajā dalībvalstī un saskaņā ar šīs regulas 13. panta 2. punkta f) apakšpunktu viņam ir piemērojami tās dalībvalsts tiesību akti sociālā nodrošinājuma jomā, kur tas dzīvo.

24

Lai iesniedzējtiesai sniegtu lietderīgu atbildi, vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 1. panta pirmo daļu termins "tiesību akti" attiecas uz katru dalībvalsti nozīmīgu likumus un citus normatīvos aktus, kā arī visus pārējos pastāvīgos vai turpmākas ieviešanas

pasākumus, kas attiecas uz tās sociālā nodrošinājuma jomām un sistēmām, ko aptver 4. panta 1. un 2. punkts.

25

Katrā ziņā un saskaņā ar minētā 1. panta j) punkta otro daļu termins “tiesību akti” neietilpst esošās vai turpmākās darba devēju un darba ņēmēju vienošanās neatkarīgi no tā, vai par tām ir vai nav lēmumu kompetentās iestādes, padarot tās obligātas vai paplašinot to apjomu.

26

Lai gan no paša prejudiciālā jautājuma formulējuma izriet, ka no pamatlīdz aplūkojamajām papildpensiju shēmām W. Hoogstad izmaksātais summas “nav tiesību akti Regulas Nr. 1408/71 1. panta j) punkta pirmās daļas izpratnē”, tomēr no šīm papildpensiju shēmām veiktie ieturējumi ietilpst minētās regulas piemērošanas jomā.

27

Tiesa ir nospriedusi, ka jēdzienam “tiesību akti” ir raksturīgs plašs saturs, kas ietver jebkādus leģislatīvus, normatīvus un administratīvus pasākumus, ko pieņemmušās dalībvalstis un ar to ir jāsaprot visi šajā jomā piemērojamie valsts pasākumi (spriedums, 2015. gada 26. februāris, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, 32. punkts).

28

Šajā ziņā Tiesa ir precizējusi, ka izšķirošais elements, lai varētu piemērot Regulu Nr. 1408/71, ir tas, ka starp attiecīgo normu un likumiem, kas regulē sociālā nodrošinājuma jomas, kuras minētas Regulas Nr. 1408/71 4. pantā, ir jābūt tiešai un pietiekami atbilstošai saiknei (spriedumi, 1995. gada 18. maijs, Rheinhold & Mahla, C-327/92, EU:C:1995:144, 23. punkts; 2000. gada 15. februāris, Komisija/Francija, C-34/98, EU:C:2000:84, 35. punkts; 2000. gada 15. februāris, Komisija/Francija, C-169/98, EU:C:2000:85, 33. punkts, kā arī 2015. gada 26. februāris, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, 23. punkts).

29

Tādējādi apstāklis, ka ieturējums valsts tiesību aktos tiek kvalificēts kā “nodoklis”, neizslēdz, ka, ņemot vērā Regulu Nr. 1408/71, šis pats ieturējums var tikt uzskatīts par ietilpstošu šīs regulas piemērošanas jomā (spriedums, 2015. gada 26. februāris, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

30

Turklāt Tiesa ir nospriedusi, ka iemaksas, kas neskar darba ņēmēju ienākumus no darba vai tiem pielīdzinātus ienākumus, bet kas tiek iekasētas no ienākumiem no pašuma, ietilpst minētās regulas tvērumā, ciktāl ir konstatēts, ka ieņēmumi no šīm iemaksām tiek tieši un konkrēti piešķirti noteiktu sociālā nodrošinājuma jomu finansēšanai attiecīgajā dalībvalstī (spriedums, 2015. gada 26. februāris, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, 28. punkts).

31

Tas pats secinājums ir attiecināms uz tiem ieturējumiem kā pamatlīdz, kuri attiecas uz papildpensiju shēmām, jo ieņēmumi no šiem ieturējumiem tiek tieši un konkrēti piešķirti noteiktu sociālā nodrošinājuma jomu finansēšanai attiecīgajā dalībvalstī.

32

Šādu interpretāciju turklāt apstiprina Regulas Nr. 1408/71 mērķis, kā arī principi, uz kuriem tā ir balstīta.

33

Faktiski, lai nodrošinātu darba ņēmēju brīvību pārvietošanās Eiropas Savienībā, ievērojot vienlīdzīgas attieksmes pret šīm personām principu saskaņā ar dažādiem valsts tiesību aktiem, ar Regulu Nr. 1408/71 ir ieviesta koordinācijas sistēma, kurā konkrēti tās II sadaļā ir reglamentēti, kā ir jānosaka, kādas valsts vai kādu valstu tiesību akti ir piemērojami darba ņēmējiem vai pašnodarbinātām personām, kas dažādos apstākļos izmanto savas tiesības brīvībā pārvietoties (šajā ziņā skat. spriedumus, 2008. gada 3. aprīlis, Derouin, C-103/06, EU:C:2008:185, 20. punkts; 2011. gada 3. marts, Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114, 25. un 28. punkts, kā arī 2015. gada 26. februāris, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, 34. punkts).

34

Šīs kolēziju normu sistēmas pilnīgais raksturs liedz valsts likumdevējiem tiesības pāc sava prāta noteikt valsts tiesību aktu piemērošanas apjomu un nosacījumus attiecībā uz personām, kuras tiem pakļautas, un teritoriju, kurā šo valsts tiesību aktu normas ir piemērojamas un uz kuru tās ir attiecināmas (spriedumi, 1986. gada 10. jūlijs, Luijten, 60/85, EU:C:1986:307, 14. punkts; 2014. gada 5. novembris, Somova, C-103/13, EU:C:2014:2334, 54. punkts, kā arī 2015. gada 26. februāris, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, 35. punkts).

35

Šajā ziņā Regulas Nr. 1408/71 13. panta 1. punkts ir noteikts, ka personas, uz kurām ir attiecināma šī regula, ir pakļautas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem, kas tātad, ievērojot tās 14.c un 14.f pantu, izslēdz jebkādu vienlaicīgu vairāku valstu tiesību normu piemērošanas iespēju attiecībā uz vienu un to pašu laikposmu (šajā ziņā skat. spriedumus, 1977. gada 5. maijs, Perenboom, 102/76, EU:C:1977:71, 11. punkts, un 2015. gada 26. februāris, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, 36. punkts).

36

Šī principa, saskaņā ar kuru sociālā nodrošinājuma jomā ir piemērojami tikai vienas valsts tiesību akti, mērķis ir izvairīties no sarežģījumiem, kas var rasties, vienlaicīgi piemērojot vairāku valstu tiesību aktus, un novērst nevienlīdzīgu attieksmi, kas attiecībā pret personām, kuras pārvietojas Savienībā, ir piemērojamo tiesību aktu daļējas vai pilnīgas pārklāšanās rezultāts (šajā ziņā skat. spriedumus, 2000. gada 15. februāris, Komisija/Francija, C-34/98, EU:C:2000:84, 46. punkts; 2000. gada 15. februāris, Komisija/Francija, C-169/98, EU:C:2000:85, 43. punkts, un 2015. gada 26. februāris, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, 37. punkts).

37

Princips, saskaņā ar kuru ir piemērojami tikai vienas valsts tiesību akti, tomēr regulā tikai tādās situācijās, uz kurām ir atsauce Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punktā un 14.–17. pantā, ciktā tajos ir noteiktas dažādos gadījumos piemērojamās kolēziju normas.

38

Tomēr kopš ar Padomes 1991. gada 25. jūnija Regulu (EEK) Nr. 2195/91 (OV 1991, L 206, 2.

lpp.), ar ko groz?ja Regulu Nr. 1408/71, taj? tika iek?auts 13. panta 2. punkta f) apakšpunkts, princips, saska?? ar kuru ir piem?rojami tikai vienas valsts ties?bu akti, ir piem?rojams ar? darba ??m?jiem, kuri profesion?lo karjeru ir nosl?guši.

39

Šaj? gad?jum? ir j?nor?da, ka saska?? ar Regulas Nr. 1408/71 13. panta 2. punkta f) apakšpunktu W. Hoogstad k? ?rij? dz?vojošam pension?ram ir piem?rojami š?s dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma jomas ties?bu akti un t?d?j?di cita dal?bvalsts vi?am tostarp attiec?b? uz ietur?jumiem no papildpensijas nevar piem?rot ties?bu normas, kur?s paredz?tas iemaksas, kur?m ir tieša un pietiekami atbilstošai saikne ar Regulas Nr. 1408/71 4. pant? uzskait?t?s soci?l? nodrošin?juma jomas reglament?jošiem ties?bu aktiem.

40

Šo konstat?jumu neatsp?ko Regulas Nr. 1408/71 33. panta normas, atbilstoši kur?m dal?bvalsts no pensijas sa??m?ja var iekas?t iemaksas slim?bas gad?jumu apdrošin?šanai, ja attiec?go pabalstu izmaksas ir t?s kompetenc?.

41

Regulas Nr. 1408/71 33. pants ir j?lasa kopsakar? ar š?s regulas III sada?as 1. noda?as 5. sada?as, kas piem?rojama pensiju sa??m?ju un to ?imenes locek?u ties?b?m, 27., 28. un 28.a pantu, kuros ir noteiktas situ?cijas, kad pension?rs sa?em pensiju, kas maks?jama saska?? ar vienas vai vair?ku dal?bvalstu ties?bu aktiem, gan ar? situ?cijas, kur?s pension?rs pensiju sa?em atbilstoši vienas dal?bvalsts ties?bu aktiem, ta?u tam nav ties?bu sa?emt pabalstus taj? dal?bvalst?, kur? vi?š dz?vo (šaj? zi?? skat. spriedumu, 2000. gada 15. j?nija, Seher, C?302/98, EU:C:2000:322, 26. punkts).

42

L?dz ar to no t?, ka past?v materi?ltiesiskas normas par pensiju sa??m?ju ties?b?m, kuras jebk?d? zi?? nav piem?rojamas vecuma pensij?m vai papildpensij?m, kas tiek izmaks?tas, pamatojoties uz darba dev?ju un darba ??m?ju vienošanos (šaj? zi?? skat. spriedumu, 1992. gada 16. janv?ris, Komisija/Francijs, C?57/90, EU:C:1992:10, 20. punkts), nevar secin?t, ka soci?lo iemaksu ietur?šana no š?d?m papildpensij?m ir sader?ga ar Regulas Nr. 1408/71 13. panta 1. punkt? ietvertu principu par vienas dal?bvalsts ties?bu aktu piem?rošanu.

43

?emot v?r? visus iepriekš izkl?st?tos apsv?rumus, uz uzdoto jaut?jumu ir j?atbild, ka Regulas Nr. 1408/71 13. panta 1. punktam ir pretrun? t?ds valsts tiesiskais regul?jums k? pamatliet?, atbilstoši kuram no papildpensij?m ir j?ietur iemaksas, kur?m ir tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar min?t?s regulas 4. pant? uzskait?t?s soci?l? nodrošin?juma jomas reglament?jošiem ties?bu aktiem, gad?jum?, kad š?s papildpensijas sa??m?js nedz?vo šaj? dal?bvalst? un vi?am atbilstoši š?s pašas regulas 13. panta 2. punkta f) apakšpunktam ir piem?rojami t?s dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma jomas ties?bu akti, kur? vi?š dz?vo.

Par ties?šan?s izdevumiem

44

Attiec?b? uz pamatlietas pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lem? par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas

nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (desmit? pal?ta) nospriež:

Padomes 1971. gada 14. j?nija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par soci?l? nodrošin?juma sist?mu piem?rošanu darbiniekiem, pašnodarbin?t?m person?m un vi?u ?imen?m, kas p?rvietojas Kopien?, redakcij?, kas groz?ta un atjaunin?ta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kura groz?ta ar Padomes 1998. gada 29. j?nija Regulu (EK) Nr. 1606/98, 13. panta 1. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka tam ir pretrun? t?ds valsts tiesiskais regul?jums k? pamatliet?, atbilstoši kuram ir j?ietur t?das iemaksas no maks?jumiem atbilstoši papildpensiju sh?m?m, kur?m ir tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar min?t?s groz?t?s Regulas Nr. 1408/71 4. pant? uzskait?t?s soci?l? nodrošin?juma jomas reglament?jošiem ties?bu aktiem, gad?jum?, kad š?s papildpensijas sa??m?js nedz?vo šaj? dal?bvalst? un vi?am atbilstoši š?s pašas groz?t?s regulas 13. panta 2. punkta f) apakšpunktam ir piem?rojami t?s dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma jomas ties?bu akti, kur? vi?š dz?vo.

[Paraksti]

(*1) Tiesved?bas valoda – holandiešu.